

Conscient de tenir l'obligació d'atendre la petició del nostre convilatà, en Jaume Casanoves, d'exposar la meua opinió sobre un fet tan transcendent com és el nom del nostre poble, Vilassar, i la problemàtica referent a l'antic veïnat de mar, des de l'any 1784 municipi i poble de Vilassar de Mar; ho farà exposant breument un compendi dels meus coneixements de la història de Vilassar, alguns d'ells poc a l'abast dels estudiosos.

Els límits i la demarcació de Vilassar estan prou i sobradament documentats, com el mateix nom del nostre poble: Vilassar. Des d'antuvi, i per ser més concrets, de coneixement meu, trobem ja dita toponímia a la data de l'any 929, o sigui, fa més de mil anys. Vilassar i el seu castell han realitzat un paper transcendent en la Història de Catalunya i d'Espanya, del que en donen fe els innombrables pergamins i llibres de registre de l'Arxiu del Castell, l'Arxiu de la Corona d'Aragó i també de l'Arxiu Parroquial.

Personalment, he tingut a les meves mans, entre molts altres, el que fa referència a com es va pagar la major part del rescat a la captivitat i empresonament del comte de Barcelona Berenguer Ramon II al Cid Campeador; com es varen equipar i armar 60 homes de la nostra vila, amb les corresponents cavalleries per anar a la reconquesta de Granada, així com la planificació en el castell de Vilassar de la reconquesta del regne de Mallorca. És força interessant el llibre dipositat a l'Arxiu de la parròquia de Sant Genís de Vilassar amb la sorprenent narra-

ció de com Vilassar es va alçar en armes contra Felip V i de la forma que es derrotà el primer escamot de les tropes d'aquest rei, en l'intent d'assetjament i assalt del castell i l'església, en aquell temps, fortament fortificada amb quatre torres de defensa, amb merlets, amb la façana i el seu corresponent matacans al damunt de la porta d'entrada.

Per tal fet, dies més tard, la població va ser atacada i ocupada per un nombrós exèrcit, amb el corresponent saqueig i incendis de cases.

Afortunadament només hi va haver un mort, (un home impedit), ja que tothom havia fugit muntanya amunt. Aquests fets van condicionar durant molts anys que Vilassar fos molt mal vist a Castella, amb les seves corresponents conseqüències.

Jo no comprenc que amb un passat històric tan rellevant del nostre municipi, del qual n'ha

fet esment entre altres el senyor Casanoves, s'ajornés tant de temps l'estudi de l'onomàstica i ara, s'hagi de demanar un informe documentat, d'un fet tan inqüestionable.

Per altra part, no cal fer protagonisme ni menyspreu per l'apreciable veí, tot el contrari, ens cal amigablement, constatar els veritables i corresponents topònims.

Reforço l'estimació i esforç d'en Jaume Casanoves en voler que es posin els punts sobre les is, i un cop més, dir les coses pel seu nom, "**Vilassar aquí, Vilassar de Mar, allà**".

* Autor de *Memòries Arqueològiques, Vilassar de Dalt* 1994.

Oficialment, ajudant de la "Comissaria Excavaciones Arqueológicas de Barcelona"

Medalla de Plata de l'Ajuntament al Mèrit Civil

Castell
de Vilassar

